

LUYKX THEO (Lommel 14 oktober 1913 – Brussel 6 november 1977).

Studeerde na de humaniora aan het jezuïetencollege in Turnhout twee jaar voor burgerlijk ingenieur in Leuven en ging daarna, in 1935, in Gent geschiedenis studeren. Luykx promoveerde in 1940 tot doctor in de letteren en wijsbegeerte, groep geschiedenis, aan de Rijksuniversiteit Gent (RUG). In september 1939 werd hij leraar en in 1943 en in 1948 assistent bij professor Frans L. Ganshof in Gent. Na de bevrijding in 1944 trad hij toe tot de redactie van *De Nieuwe Standaard*, maar keerde in 1947 terug naar het onderwijs. Sinds 1951 doceerde hij aan de Rijkshandelshogeschool in Antwerpen en aan de RUG waar hij in 1960 gewoon hoogleraar werd (hendaagse Belgische en internationale geschiedenis

en perswetenschap). Luykx legde een grote activiteit aan de dag als auteur van historische werken. Hij publiceerde onder meer over de wordingsgeschiedenis van het Vlaamse volk, over de graven van Vlaanderen, over de hedendaagse geschiedenis van België, de internationale betrekkingen, het **Vlaams Economisch Verbond** en **Alfons van de Perre**. Uit zijn in 1951 begonnen vrije cursus in Gent groeide de licentie pers- en communicatiewetenschap. Tevens bouwde hij een onderwijs- en onderzoekseenheid in de Belgische hedendaagse politiek uit. Hij werd tot lid gekozen van de Koninklijke **Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde**.

Als jongeman speelde Luykx een rol in de **studentenbeweging**. In 1934-1935 was hij voorzitter van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond**, gouv Limburg. Aan de RUG werd hij eerst voorzitter van de afdeling Gent van de studenten van het **Vlaamsch Nationaal Verbond**. Hij was 'algemeen leider' van deze studentenvereniging (1936-1939) en behoorde tot de oprichters van haar maandblad ***Volkskamp***, waarin hij onder de schuilnaam van Theo van Loon (TVL) publiceerde. Na de Duitse inval in Tsjechoslowakije plaatste hij in het blad een bijdrage onder de kop: "Duitschland schiet Vlaanderen in den rug" (maart 1939). Luykx kantte zich tegen de nazi's, zei dat men moest de "ogen opheffen" naar de Angelsaksische wereld en verliet de vereniging.

Als intens beoefenaar van de wetenschap hield hij zich buiten elke partijpolitieke binding, bleef Vlaamsgezind en bracht dit onder meer tot uiting in zijn engagement inzake het taalstatuut van Brussel en haar **randgemeenten**. Hij beklemtoonde het belang van het territorialiteitsbeginsel en de noodzaak van Vlaamse solidariteit, nam in de jaren 1970 deel aan het **Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen** en kantte zich in 1977 tegen het zogenaamde **Egmontpact**.

LITERATUUR: E. de Bens (red.), *Massamedia en Politiek. Liber Memorialis Theo Luykx*, 1982.

ILLUSTRATIE(S), zie: Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond.

GASTON DURNEZ*